



วิชา ฟิสิกส์ (ว 40206)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ครูภิรมย์ มีชำนาญ



เรื่อง

ทฤษฎีอะตอมของโบร์ การทดลองของฟรัคซ์และเฮิรซ์

ครูภิรมย์ มีชำนาญ



พลังงานรวมของอะตอมคือพลังงานรวม
ของพลังงานศักย์ไฟฟ้า กับ พลังงานจลน์
ของอิเล็กตรอนในวงโคจรใดๆ (รัศมี r)

$$\text{พลังงานศักย์ไฟฟ้า} = -\frac{ke^2}{r}$$

$$\text{พลังงานจลน์} = \frac{1}{2}mv^2$$

ครูภิรมย์ มีชำนาญ



จากสมการของแรง

$$F_C = F_E$$

$$\frac{mv^2}{r} = \frac{ke^2}{r^2}$$

$$\frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}\frac{ke^2}{r}$$

$$\therefore E_K = \frac{1}{2}\frac{ke^2}{r}$$

ครูภิรมย์ มีชำนาญ



พลังงานรวม $E_n = E_P + E_K$

$$E_n = -\frac{ke^2}{r} + \frac{1}{2} \frac{ke^2}{r}$$

$$E_n = -\frac{1}{2} \frac{ke^2}{r}$$

จาก $r_n = \left(\frac{\hbar^2}{mke^2}\right)n^2$ นำไปแทนค่า



$$E_n = -\left(\frac{mk^2e^4}{2\hbar^2}\right)\frac{1}{n^2}$$

แทนค่า m, k, e, \hbar จะได้พลังงาน
ที่วงโคจร n ใดๆ มีค่าเป็น

$$E_n = -\frac{21.7 \times 10^{-19}}{n^2} \text{ จูล}$$

พิจารณาพลังงานหน่วยอิเล็กตรอนโวลต์
(Electron volt - eV)

$$\text{จาก } 1 \text{ eV} = 1.6 \times 10^{-19} \text{ J}$$

$$E_n = -\frac{21.7 \times 10^{-19}}{1.6 \times 10^{-19} n^2}$$

$$\therefore E_n = -\frac{13.6}{n^2} \text{ eV}$$



จะเห็นว่า พลังงานมีค่าเป็นระดับ
พลังงานตามค่า n ซึ่งถือว่าเป็นระดับ
พลังงานของอะตอม และเป็นปฏิกภาค
ผกผันกับค่า n^2

$$E_n \propto \frac{1}{n^2}$$



สถานะพื้น (Ground state)

เป็นสถานะของอะตอมที่มีระดับพลังงานต่ำสุด ($n = 1$) ซึ่งเป็นสถานะที่อะตอมมีเสถียรภาพมากที่สุด



สถานะกระตุ้น (Excited state)

เป็นสถานะที่อิเล็กตรอนอยู่ในระดับพลังงานสูงกว่าสถานะพื้น ($n > 1$) หรือซึ่งพร้อมที่จะกลับลงมาสู่สถานะพื้นตลอดเวลา

สถานะกระตุ้นที่ 1 จะได้ $n = 2$



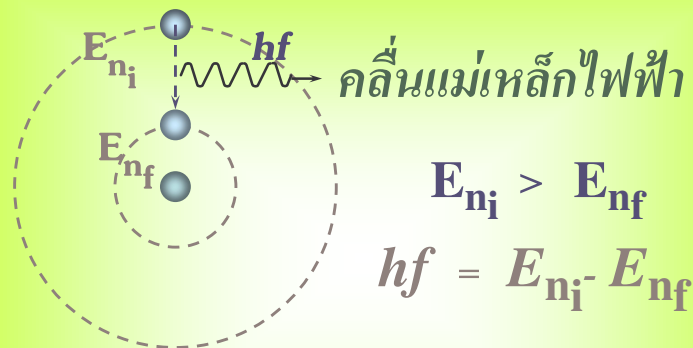
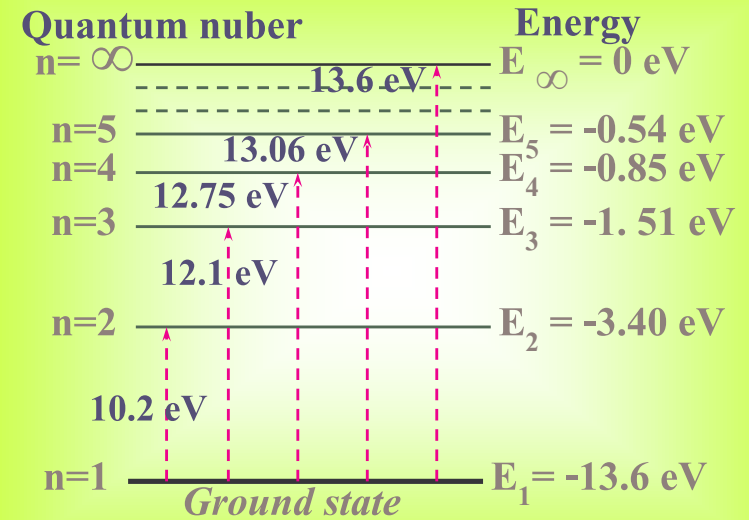
อะตอมจะลดระดับพลังงานโดยการปล่อยพลังงานออกมาในรูปคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ซึ่งมีค่าเป็นควอนตัมพลังงานตามสมมติฐานของพลังค์



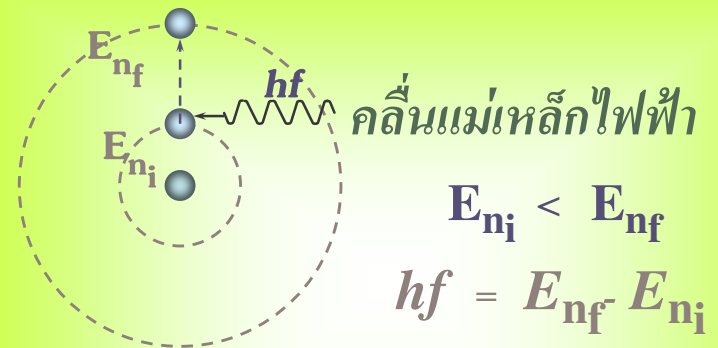
ถ้าอิเล็กตรอนอยู่นอกสุด หรือ $n = \infty$ พลังงานเป็น ศูนย์ แสดงว่าไม่มีพลังงานยึดเหนี่ยวอิเล็กตรอนไว้ จึงจะได้เป็นอิเล็กตรอนอิสระ



ถ้าอิเล็กตรอนของอะตอมไฮโดรเจน
ได้รับพลังงาน 13.6 eV ก็จะทำให้
อิเล็กตรอนเริ่มหลุดออกจากอะตอมได้
พอดี



เมื่ออิเล็กตรอนลดระดับวงโคจรลงมาจะปล่อย
พลังงานออกมาในรูปคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า



เมื่ออิเล็กตรอนได้รับพลังงานจะเปลี่ยน
วงโคจรที่มีระดับพลังงานสูงขึ้นจากเดิม



ทฤษฎีอะตอมของโบร์สามารถอธิบาย
และแก้ปัญหาได้ คือ

- อิเล็กตรอนโคจรรอบนิวเคลียสซึ่งมีความเร็ว แต่ไม่ปล่อยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าออกมาแล้วไปรวมกับนิวเคลียส เนื่องจากจะโคจรเฉพาะบางวงที่มีโมเมนตัมเชิงมุมคงตัว

ครูภิรมย์ มีชำนาญ

- สามารถอธิบายโครงสร้างของอะตอมอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับอะตอมของไฮโดรเจน คือ อะตอมที่มีอิเล็กตรอน 1 ตัว โคจรรอบนิวเคลียส เช่น ลิเทียมอออน (Li^{+2}) เป็นต้น

ครูภิรมย์ มีชำนาญ



- อธิบายการเกิด สเปกตรัมเส้นสว่างได้ คือ อะตอมจะปล่อยพลังงานออกมาเป็นเพียงเฉพาะค่าไม่ต่อเนื่อง

ครูภิรมย์ มีชำนาญ

- อธิบายสมการอนุกรมของริดเบิร์กได้จากสมการ

$$\textcircled{1} \quad hf = E_{n_i} - E_{n_f} ; \quad h = 2\pi\hbar$$

$$\textcircled{2} \quad f = \frac{c}{\lambda}$$

$$\textcircled{3} \quad E_n = - \left(\frac{mk^2e^4}{2\hbar^2} \right) \frac{1}{n^2}$$

ครูภิรมย์ มีชำนาญ



พิสูจน์ได้ว่า

$$\frac{1}{\lambda} = \frac{mk^2e^4}{4\pi ch^3} \left(\frac{1}{n_f^2} - \frac{1}{n_i^2} \right)$$

ค่า $\frac{mk^2e^4}{4\pi ch^3}$ คือ ค่าคงตัวริดเบิร์ก
 $R_H = 1.10 \times 10^7 \text{ m}^{-1}$



ถ้าแทน $n_f = 2$ แทน $n_i = 3, 4, 5, 6$
 จะได้ความยาวคลื่นของอนุกรมเส้นสเปกตรัมของบัลเมอร์

จากการค้นพบสเปกตรัมเส้นสว่างของไฮโดรเจนได้ 5 อนุกรม ได้แก่

อนุกรมไลมาน (ความถี่ช่วงอัลตราไวโอเล็ต)

เมื่อ $n_f = 1$; $n_i = 2, 3, \dots$, ๓



อนุกรมบัลเมอร์

เมื่อ $n_f = 2$

$n_i = 3, 4, \dots$, ๓

อนุกรมพาาสเชน

เมื่อ $n_f = 3$

$n_i = 4, 5, \dots$, ๓



อนุกรมแบรกกิต

(ช่วงความถี่อินฟราเรด)

เมื่อ $n_f = 4$; $n_i = 5, 6, \dots$, ๓

อนุกรมพุนต์

(ช่วงความถี่อินฟราเรด)

เมื่อ $n_f = 5$; $n_i = 6, 7, \dots$, ๓

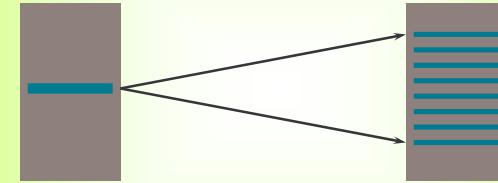
ความไม่สมบูรณ์ของทฤษฎีอะตอมของโบร์



- ❖ อธิบายได้เฉพาะอะตอมไฮโดรเจน หรืออะตอมคล้ายไฮโดรเจนเท่านั้น
- ❖ ไม่สามารถอธิบายได้ว่า เมื่ออะตอมอยู่ในสนามแม่เหล็ก จะทำให้สเปกตรัมเส้นหนึ่งแยกออกเป็นหลายเส้น

ครูภิรมย์ มีชำนาญ

ลักษณะสเปกตรัมเส้นสว่าง



ไม่มีสนาม
แม่เหล็ก

มีสนาม
แม่เหล็ก

ครูภิรมย์ มีชำนาญ